

Zarzuty i główne argumenty:

- 1) Celem uniknięcia nadużyć w korzystaniu z pomocy w odniesieniu do odtuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę, rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 oraz nr 2799/1999 ustanawiają szczegółowy mechanizm kontroli przedsiębiorstw wykorzystujących ów produkt. Choć tego typu mechanizm pozostawia Państwu Członkowskim uprawnienie do podejmowania dodatkowych środków kontroli celem zapewnienia stosowania przepisów dotyczących przyznawania pomocy, nie upoważnia ich jednak do nakładania na przedsiębiorców działających w tym sektorze dodatkowych obowiązków o niejednorodnym charakterze w stosunku do środków, które rozporządzenie nr 2799/1999 nakłada na przedsiębiorców korzystających z pomocy.
- 2) W szczególności, należy uznać za wykluczone uprawnienie Państw Członkowskich do jednostronnego nakładania wymogów, które wywierają wpływ na skład mleka w proszku, będącego przedmiotem rozporządzenia nr 2799/1999, takich jak dodawanie odczynników kolorujących, których celem jest oznaczenie przeznaczenia produktu na paszę.
- 3) Tego typu wymóg stanowi jedynie przeszkodę w handlu odtuszczonym mlekiem w proszku między Państwami Członkowskimi. W istocie, ponieważ przeznaczenie produktu zwykle nie jest znane w momencie jego produkcji, nałożony przez ustawodawstwo włoskie wymóg dodawania odczynników zmusza przedsiębiorców wykonujących działalność handlową, mającą za przedmiot odtuszczone mleko w proszku i zorientowaną na rynek włoski, do przeprowadzania skomplikowanych działań w zakresie części towaru przeznaczonego na ten rynek. Jak niejednokrotnie przypomniano w orzecznictwie, w zakresie handlu wewnątrzspółnotowego wspólne organizacje rynku opierają się na swobodzie gospodarczej i sprzeciwiają się wszelkim przepisom krajowym, które – jak w niniejszej sprawie – stwarzają przeszkody w handlu między Państwami Członkowskimi.
- 4) Ponadto, rzezone przepisy włoskie stwarzają zagrożenie dla wspólnej organizacji rynku w sektorze mleka, która w zakresie tego, co odnosi się do ustanowionych przez nią systemów pomocy, bazuje na jednolitych i stosowanych *erga omnes* wskazówkach. W rzeczy samej oczywistym jest, iż gdyby wszystkie Państwa Członkowskie, tak jak Włochy, uważały się za upoważnione do jednostronnego wprowadzania odnośnie odtuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę zasad śledzenia *ad hoc*, prowadziłyby to przedsiębiorców działających w sektorze do nierozwiązalnych kłopotów skutkiem tego, iż musieliby oni dostosować się do wielu odmiennych przepisów i różnicować swoje produkty w zależności od zasad stosowanych na każdym z 25 rynków krajowych.
- 5) Nadto, rząd włoski nie może powoływać się na orzecznictwo, zgodnie z którym ustanowienie wspólnej organizacji rynku nie przeszkadza Państwu Członkowskim w stosowaniu norm krajowych, które realizują w interesie ogólnym cel odmienny od tego, jaki realizuje wspólna organizacja. Z lektury aktów przygotowawczych do ustawy nr 250/2000 jasno wynika bowiem, iż celem zawartych w niej przepisów jest zapobieganie sprzeczemu z prawem zmienianiu zadeklarowanego przeznaczenia odtuszczonego mleka w proszku. Ustawa ta zmierza zatem do osiągnięcia tych samych celów, które stanowią podstawę art. 9 i nast. rozporządzenia nr 2799/1999.
- 6) Z aktów przygotowawczych do ustawy nr 250/2000 wyczytać można również, iż decyzja władz włoskich w przedmiocie odejścia od reżimu kontroli ustanowionego w rozporządzeniu nr 2799/1999 znajduje swoje uzasadnienie w nieefektywności we Włoszech mechanizmów kontroli przewidzianych przez to rozporządzenie.
- 7) Tego typu uzasadnienie pozostaje w sprzeczności z utrwalonym orzecznictwem, zgodnie z którym tam, gdzie Wspólnota ustanowiła wspólną organizację rynku w danym sektorze, Państwa Członkowskie winny powstrzymać się od wydawania wszelkich jednostronnych aktów, nawet jeśli mogłyby one służyć wspieraniu wspólnej polityki, przy czym trudności o charakterze praktycznym, które ujawniły się w fazie wykonywania aktu wspólnotowego, nie upoważniają Państwa Członkowskiego do jednostronnego uchylania się od wypełniania jego obowiązków.
- 8) Wreszcie władze włoskie nie mogą powoływać się na fakt, iż ustawa nr 250/2000 nigdy nie znalazła zastosowania, albowiem nigdy nie został wydany dekret ministra, który miał za zadanie określenie owych odczynników oraz ustalenie odpowiednich metod ich stosowania. Jak już wielokrotnie orzekł Trybunał, okoliczność, iż dany akt prawny, pozostający w sprzeczności z prawem wspólnotowym, jest stosowany rzadko bądź nawet wcale, nie zmienia faktu istnienia uchybienia.

(¹) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

(²) Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja), izba handlowa, finansowa i gospodarcza, wyrokiem z dnia 16 listopada 2004 r., w sprawie Galeries de Lisieux SA przeciwko Organic Recouvrement

(Sprawa C-488/04)

(2005/C 31/20)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 29 listopada 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Cour de cassation (Francja), izba handlowa, finansowa i gospodarcza, z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie Galeries de Lisieux SA przeciwko Organic Recouvrement.

Cour de cassation (Francja), izba handlowa, finansowa i gospodarcza, zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy prawo wspólnotowe należy interpretować w ten sposób, że podatek tego rodzaju, jak podatek na rzecz wsparcia handlu i rzemiosła, wprowadzony ustawą z dnia 13 lipca 1972 r., którego podstawą jest powierzchnia sprzedaży sklepów detalicznych przekraczająca 400 m² i z którego wpływy kierowane są na specjalny rachunek kas ubezpieczenia emerytalnego kupców i rzemieślników, przeznaczony na wypłaty specjalnej zapomogi wyrównawczej, zastąpionej na mocy ustawy nr 81-1160 z dnia 30 grudnia 1981 r. odprawą na zakończenie działalności, należy uznać za pomoc państwa, w sytuacji, gdy podatek ten płacą wyłącznie przedsiębiorstwa, których powierzchnia sprzedaży przekracza 400 m² lub których obrót przekracza kwotę 460 000 euro i gdy pozwala on przyszłemu uprawnionemu do odprawy na ograniczenie kosztów wynikające z możliwości zmniejszenia przez niego ewentualnych wpłat na uzupełniający system emerytalny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Badenii-Wirtembergii, wydanym w dniu 14 października 2004 r., w sprawie podatkowej Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (dawniej Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) przeciwko Finanzamt Emmendingen

(Sprawa C-492/04)

(2005/C 31/21)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Badenii-Wirtembergii, wydanym w dniu 14 października 2004 r. w sprawie podatkowej Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (dawniej Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) przeciwko Finanzamt Emmendingen.

Finanzgericht Badenii-Wirtembergii zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy wykładni art. 57 ust. 1 Traktatu WE należy dokonać w ten sposób, że „istniejące” 31 grudnia 1993 r. ograniczenia w przepływie kapitału z państwami trzecimi dotyczą takich ograniczeń, odnośnie których w tym dniu postępowanie ustawodawcze przeprowadzone przez krajowego ustawodawcę było już ukończone, czy też takich, które zgodnie z przepisami prawa krajowego mogły być już w tym dniu stosowane w stosunku do konkretnych stanów faktycznych?

2) Czy wykładni art. 56 ust. 1 w zw. z art. 58 Traktatu WE należy dokonać w ten sposób, że zakazane jest częściowe opodatkowanie spłat odsetek przez spółkę kapitałową z siedzibą w jednym z Państw Członkowskich na rzecz pożyczkodawcy z siedzibą w państwie trzecim, który równocześnie jest udziałowcem tej spółki, jako wypłaty zysku, ze względu na to, że stanowi to arbitralną dyskryminację lub ukryte ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału między Państwem Członkowskim a państwem trzecim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof s'-Hertogenbosch, wydanym dnia 9 czerwca 2004 r., w sprawie L. H. Piatkowski przeciwko Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

(Sprawa C-493/04)

(2005/C 31/22)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Gerechtshof s'-Hertogenbosch (Niderlandy), wydanym w dniu 9 czerwca 2004 r. w sprawie L. H. Piatkowski przeciwko Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven.

Gerechtshof s'-Hertogenbosch zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy prawo wspólnotowe, w szczególności prawo do swobodnego przepływu i art. 14c lit. b) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ (w brzmieniu z 1998 r.), sprzeciwia się temu, aby Niderlandy pobierały składkę na ubezpieczenie społeczne od dochodów z tytułu odsetek wypłacanych przez spółkę z siedzibą w Niderlandach na rzecz osoby zamieszkałej w Belgii, do której na podstawie art. 14c lit. b) w związku z załącznikiem VII część 1 rozporządzenia nr 1408/71 znajdują zastosowanie zarówno niderlandzkie jak i belgijskie przepisy prawne dotyczące zabezpieczenia społecznego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2).